

- atmesti visą ieškinį,
- priteisti iš *Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG* apeliančios patirtas bylinėjimosi Bendrajame Teisme ir Teisingumo Teisme išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama apeliacinį skundą apeliančė pateikia keturis pagrindus:

1. Pirmajame apeliacinio skundo pagrindu apeliančė tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą neatsižvelgęs į Komisijos diskreciją. Garantijų pagalbos vertės nustatymas yra ekonomiškai sudėtingas klausimas, priskirtinas Komisijos diskrecijai. Šia diskrecija Komisija per ilgametę sprendimų priėmimo praktiką naudojosi taip, kad Vokietijos federacinių žemių teikiamų garantijų pagalbos vertę skaičiavo remdamasi Vokietijos valdžios institucijų taikoma 0,5 % garantuojamos sumos fiksuoto dydžio norma. Vėliau paskelbtas 2000 m. komunikatas dėl garantijų šios praktikos negali pakeisti.
2. Be to, Bendrasis Teismas neatsižvelgė į tai (antrasis apeliacinio skundo pagrindas), kad SESV 107 straipsnyje vartojama pagalbos sąvoka yra objektyvi ir jai negali daryti įtakos Komisijos pritarimas. Garantijos pagalbos vertė negali pakeisti Komisijos pritarimo pagalbos schemai. Tai visų pirma taikytina *de minimis* pagalbos atveju, nes joms netaikomas SESV 107 straipsnis ir dėl to Komisija dėl jų nepriima patvirtinamojo sprendimo.
3. Trečiajame apeliacinio skundo pagrindu apeliančė teigia, kad pažeistas vienodo požiūrio principas. Apskaičiuojant garantijų pagalbos vertę remiantis tuo, ar pagalbos schemai pritarta, ar ne, vienodi dalykai nepagrįstai traktuoti nevienodai. Be to, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai taikydamas 0,5 % metodą atsižvelgė į tai, ar garantijos suteiktos prieš paskelbiant 2000 m. komunikatą dėl garantijų, ar po to. Tačiau Komisijos praktika Vokietijos atžvilgiu šiuo atveju yra labiau specifinė, nei bendrai nurodyta Komunikate dėl garantijų, ir šioje byloje ginčijamas apskaičiavimo metodas būtų leistinas ir tada, jei jį reikėtų vertinti pagal 2000 m. komunikate dėl garantijų nustatytus kriterijus.
4. Galiausiai ketvirtajame apeliacinio skundo pagrindu apeliančė teigia, kad padaryta teisės klaida vertinant teisinio saugumo ir teisėtų lūkesčių apsaugos principus. Visų pirma saugotinas *Land Hessen* lūkestis, kad Komisija savo ilgametėje sprendimų priėmimo praktikoje pritaria 0,5 % metodui ir tai aiškiai patvirtino 1998 m. rašte. Antra, per išsamią Heseno federalinės žemės gairių dėl garantijų tyrimo procedūrą Komisija neprieštaravo 0,5 % metodui.

2015 m. gegužės 28 d. *Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG* pateiktas apeliacinis skundas dėl
2015 m. kovo 17 d. Bendrojo Teismo (pirmoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-89/09 *Pollmeier
Massivholz GmbH & Co. KG/Europos Komisija*

(Byla C-246/15 P)

(2015/C 236/42)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Apeliančė: *Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG*, atstovaujama advokatų J. Heithecker, J. Ylinen

Kita proceso šalis: Europos Komisija

Apeliantės reikalavimai

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti skundžiamo sprendimo rezoliucinės dalies 2 punktą tiek, kiek jame atmetas trečiasis ieškinio pagrindas, siejamas su investicine dotacija ir su valstybei priklausančio sklypo pardavimu,
- panaikinti skundžiamo sprendimo rezoliucinės dalies 3–5 punktus,
- priteisti iš Komisijos ir *Land Hessen* bylinėjimosi išlaidas, patirtas apeliaciniame procese.

Be to, apeliantė vėl nurodo pirmojoje instancijoje pateiktus reikalavimus:

- panaikinti 2008 m. spalio 21 d. Komisijos sprendimą C(2008) 6017 galutinis byloje „Valstybės pagalba N 512/2007 – Vokietija, *Abalon Hardwood Hessen GmbH*“ tiek, kiek jame konstatuojama, kad regioninė pagalba, apie kurią pranešta, yra esama pagalba, kaip ji suprantama pagal Reglamento (EB) Nr. 659/1999 1 straipsnio b dalies ii punktą;
- panaikinti 2008 m. spalio 21 d. Komisijos sprendimą C(2008) 6017 galutinis byloje „Valstybės pagalba N 512/2007 – Vokietija, *Abalon Hardwood Hessen GmbH*“ tiek, kiek juo konstatuojama, kad valstybei priklausančio sklypo pardavimas nėra pagalba, kaip ji suprantama pagal EB 87 straipsnio 1 dalį;
- priteisti iš Komisijos visas bylinėjimosi pirmojoje instancijoje išlaidas.

Apelacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ši byla susijusi su sąlygomis, kurioms esant Komisija, nagrinėdama skundą dėl valstybės pagalbos, gali atmesti pagalbos gavėjo tiesioginio konkurento kaltinimus nepradėjusi formalios tyrimo procedūros pagal SESV 108 straipsnio 2 dalį.

Apeliantė laikosi nuomonės, kad Bendrasis Teismas skundžiamame sprendime turėjo patenkinti trečiąjį ieškinio pagrindą, kuriame priekaištaujama dėl nepradėtos formalios tyrimo procedūros, ne tik tiek, kiek jis susijęs su pagalba garantijų forma (kaip ir buvo padaryta), bet ir kiek jis susijęs su kitomis pagalbos priemonėmis – investicine dotacija ir valstybei priklausančio sklypo pardavimu.

Grįsdama apeliacinį skundą apeliantė pateikia penkis pagrindus:

1. Bendrasis Teismas dėl investicinės dotacijos klaidingai konstatavo, kad 2007 m. gruodžio 6 d. sprendimas nesvarbus nagrinėjant trečiąjį ieškinio pagrindą, nes Komisija, nepaisant atlikto atidaus vertinimo per administracinę procedūrą, negalėjo žinoti apie šį sprendimą ir, be to, šis sprendimas nebūtų turėjęs įtakos Komisijos vertinimo rezultatui.
2. Bendrasis Teismas padarė akivaizdžią vertinimo klaidą ir kitų teisės klaidų, kai manė, kad ekspertizėje dėl pagalbos gavėjui parduoto valstybei priklausančio sklypo vertės ekspertas padarė išvadą, jog sklype stovintys pastatai yra beverčiai.
3. Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą konstatavęs, kad per administracinę procedūrą Komisija galėjo pagrįstai daryti prielaidą, kad 1 400 000 EUR suma, išskaičiuota iš pagal eksperto išvadą nustatytos pardavimo kainos, atitinka visų pagalbos gavėjui parduotame sklype stovinčių pastatų nugriovimo rinkos kainą.
4. Bendrasis Teismas padarė kelias teisės klaidas vertindamas sklypo pirkimo–pardavimo sutarties 4 straipsnio 6 punktą, kuriame numatyta, kad pagalbos gavėjas turi nugriauti visus sklype esančius pastatus ir mokėti sklypo pardavėjui priemokas, jei per dešimt metų nuo sklypo perėmimo visi pastatai arba dalis jų dar nenugriauti arba jei paaiškėja, kad faktinės nugriovimo išlaidos yra mažesnės nei minėta 1 400 000 EUR suma.
5. Bendrasis Teismas neteisingai priteisė dalį bylinėjimosi išlaidų apeliantei, nes ieškinys buvo pagrįstas, kiek jis susijęs su trimis iš penkių pagalbos priemonių, ir apeliantė pareiškė ieškinį dėl kitų dviejų priemonių tik dėl to, kad nei per administracinę procedūrą jai pateiktuose dokumentuose, nei Komisijos sprendime šiuo klausimu nebuvo detalios informacijos.